

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA , DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din 15 noiembrie 2006

S-a luat in examinare recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 17 iulie 2006, pronuntata de Tribunal, in contradictoriu cu reclamantul - intimat X si parata - intimata Directia Regionala Vamala, cu obiect anularea deciziei din data de 22.11.2005 a declaratiei vamale din data de 23.02.1997 , a actului constatator din data de 09.09.2001 si a procesului verbal din data de 23.04.2002, pe calea contenciosului administrativ.

La apelul nominal, facut in sedinta publica, se prezinta avocat, cu imputernicire pentru reclamantul - intimat X, lipsa fiind partile.

Procedura de citare este indeplinita.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare si a timbrului judiciar, conform art.17 din Legea nr.146/1997, cu modificarile si completarile ulterioare si respectiv art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 32/1995, modificata si completata prin Legea nr.123/1997.

S-a facut referatul cauzei, dupa care se constata ca, prin concluziile scrise inregistrate la 31.11.2006 reclamantul - intimatul X a solicitat respingerea recursului, precum si faptul ca Directia Generala a Finantelor Publice a cerut judecarea recursului si in conditiile art.242 alin (2) Cod procedura civila.

Reprezentanta reclamantului - intimat X declara ca nu are cereri prealabile de formulat sau exceptii de invocat.

Curtea de Apel, dupa deliberare , apreciaza ca la dosar exista suficiente probe, cauza se afla in stare de judecata, in temeiul art.150 Cod procedura civila declara inchise dezbaterile si acorda cuvantul asupra recursului.

Reprezentanta reclamantului - intimat X solicita respingerea recursului declarat de Directia Generala a Finantelor Publice ca nefondat si mentinerea sentintei atacate, deoarece este temeinica si legala. Reclamantul nu este proprietarul autovehiculului si nici titularul

operatiunii de tranzit, astfel ca nu datoreaza taxele vamale stabilite. De altfel autoritatea vamala a si confirmat faptul ca nu a semnat declaratia vamala emisa pe numele sau, astfel ca nici nu-i este opozabila dar si faptul ca aceasta a fost emisa in mod gresit. Instanta de fond a retinut in mod corect ca in speta au aplicabilitate dispozitiile art.229 din Decretul nr.337/1981. Precizeaza ca nu pretinde cheltuieli de judecata in recurs.

Curtea de Apel ramane in pronuntare.

CURTEA:

Constata ca prin sentinta civila din data de 17.07.2006 pronuntata de Tribunal a fost admisa in parte actiunea precizata de reclamantul X in contradictoriu cu Autoritatea Nationala a Vamilor , Directia Generala a Finantelor Publice si pe cale de consecinta au fost anulate decizia emisa de Directia Generala a Finantelor Publice , actul constatator din data de 09.09.2001 si procesul - verbal din data de 23.04.2002 intocmite de Biroul Vamal.

Pentru a dispune astfel, instanta a retinut , in esenta, ca in raport cu dispozitiile Decretului nr.337/1981, act in vigoare la data operatiunilor vamale efectuate cu privire la autoturismul marca " Ford" introdus in tara la data de 23.02.1997, obligatia de a finaliza operatiunea revine titularului de tranzit iar reclamantul nu este un atare titular, acest aspect fiind confirmat prin declaratia de calatori depusa de parata Directia Regionala Vamala, care la rubrica calatori nu poarta semnatura reclamantului.

Impotriva solutiei, mentionate a declarat recurs parata Directia Generala a Finantelor Publice solicitand admiterea recursului, modificarea in tot a hotararii recurate in sensul respingerii actiunii reclamantului.

In motivare se sustine ca hotararea este lipsita de temei legal, motivele hotararii nu permit a constata daca elementele de fapt necesare pentru justificarea aplicarii legii se gasesc in cauza. Astfel, in dezvoltare se sustine ca probele depuse nu sunt pertinente, respectiv din analiza acestora nu rezulta ca autovehiculul nu a fost introdus in tara de reclamant, declaratia vamala cuprinde toate elementele de identificare a reclamantului- intimat, elemente care nu puteau fi comunicate decat de reclamant intrucat prin esenta sa pasaportul este un act personal fiind posibila retinerea acestuia doar de catre organele de cercetare si urmarire.

Mai arata recurenta ca reclamantul - intimat nu a inteles sa comunice modul in care Y a ajuns sa cunoasca toate elementele din

pasaportul personal; nu intamplatoare este inmatricularea definitiva a autovehiculului de catre SC A SRL unde angajat era intimatul.

Concluzionand, arata recurenta ca in raport cu prevederile Decretului nr.337/1961 intimatul avea obligatia platii taxelor vamale dat fiind faptul ca fiind titular de tranzit nu a prezentat bunul impreuna cu declaratia vamala si documentele insotitoare la unitatea vamala de destinatie.

Rapunzand celor invocate, intimatul a solicitat respingerea recursului sustinand ca retinerile recurente cu privire la inadmisibilitatea probei, lipsa dovezilor si obligatia platii taxelor este gresita intrucat proba cu inscrisuri este admisibila , din acte rezulta ca nu este titular de tranzit, toate aceste aspecte fiind retinute corect in considerentele hotararii.

Examinand argumentele aduse prin recursul declarat, prin prisma actelor dosarului, a normelor juridice incidente, Curtea retine ca acestea nu pot conduce la casarea sau modificarea hotararii pentru urmatoarele considerente:

Astfel, prin actul constatator din data de 09.09.2001, organele vamale au retinut ca persoana fizica X a introdus in tara la data de 23.02.1997 conform declaratiei de calatori autoturismul marca Ford fabricat in anul 1989 ca desi avea obligatia de a prezenta bunul si documentele justificative la unitatea vamala de destinatie nu s-a conformat, context in care s-a stabilit in sarcina acestuia obligatia datoriei vamale .

Ulterior , prin procesul - verbal din data de 23.04.2002 organele vamale au stabilit in sarcina persoanei mentionate penalitati si majorari de intarziere pentru neachitarea la scadenta aobligatiilor prevazute prin actul mai sus aratat.

Actele aratate au fost contestate insa contestatia a fost respinsa prin decizia din data de 22.11.2006 cu motivarea ca fiind titularul de tranzit, intimatul X avea obligatia de a prezenta bunurile impreuna cu declaratia vamala de tranzit la unitatea vamala de destinatie.

Fata de cele constatate, intimatul sustine ca obligatia platii taxelor vamale nu poate fi stabilita in sarcina sa deoarece nu este titularul operatiunii de tranzit, iar recurenta sustine ca aceasta obligatie ii revine in raport cu dispozitiile Decretului nr.337/1981.

Problema ce o ridica astfel partile este aceea de a stabili cine este debitorul obligatiei vamale.

Potrivit art.125 din Decretul nr.337/1981, act normativ in vigoare la data operatiunii vamale, titularii de tranzit sunt transportatorii bunurilor. Acestia sunt obligati sa prezinte organelor vamale direct sau prin reprezentantii lor o declaratie vamala de tranzitare. Datele inscrise in declaratia vamala de tranzit trebuie sa concorde cu cele din documentele de transport si din celelalte documente insotitoare.

Acelasi act normativ prin art.128 mai statueaza ca termenul pentru bunurile introduse in tara si transportate in tranzit se stabileste de unitatile vamale in functie de destinatia marfurilor , pana la 45 zile.

In cadrul termenului stabilit se prevede, in alineatul 2 al aceluiasi articol , titularii de tranzit sunt obligati sa prezinte bunurile impreuna cu declaratia vamala de tranzit si documentele insotitoare la unitatea vamala de destinatie care va confirma unitatii emitente primirea tranzitului.

Din coroborarea dispozitiilor enuntate rezulta ca transportatorii de bunuri sunt titularii de tranzit, ca acestia au obligatia de a prezenta direct sau prin imputernicit declaratia vamala organelor vamale si apoi de a prezenta documentele si bunul la unitatea vamala de destinatie, in caz de nerespectare a termenului si neprezentare, organele vamale avand obligatia de a stabili taxele vamale in sarcina titularului.

Cu alte cuvinte, la introducerea in tara a unor bunuri este necesar a se face declaratia vamala de tranzit de catre titularul de tranzit sau imputernicitul acestuia, de a prezenta ulterior in termenul stabilit de organul vamal bunul insotit de declaratie si documentele justificative la unitatea vamala de tranzit.

Din actele dosarului, asa cum corect a retinut si instanta de fond, nu rezulta ca intimatul este titularul de tranzit al autoturismului sau imputernicit. Astfel, fisa de inmatriculare, adresa din data de 30.01.2006 eliberata de Serviciul Public de Permise de Conducere si Inmatriculare Autovehicul atesta ca autoturismul marca Ford a fost inmatriculat in Romania la data de 28.02.1997 pe persoana fizica Y, cetatean roman cu domiciliul in Austria, bunul fiind cumparat de aceasta persoana potrivit copiei legalizate a contractului de vanzare - cumparare la data de 17.02.1997 (f.46 - 49 dosar).

Se poate astfel constata din acte ca autoturismul mai sus identificat a fost adus temporar in tara, ca proprietarul pe numele caruia a fost inscris, care este si titularul de tranzit, este o alta persoana decat intimatul, ca acesta nu a fost imputernicit efectua operatiunea vamala.

Prin urmare, fata de cele rezultate din acte, sustinerile recurentei, cu privire la retinerea gresita de catre instanta a titularului de tranzit apar ca nefondate si urmeaza a fi respinse ca atare.

Desigur, sustine recurenta, ca intimatul ar fi titular de tranzit intrucat declaratia de calatori din data de 23.02.1997 contine date de identificare a acestuia. Atare sustineri nu pot fi primite deoarece, asa cum rezulta din actul invocat, acesta nu cuprinde semnatura intimatului, acest aspect fiind confirmat si prin adresa Directiei Regionale Vamale (f.70). In atare situatie, simpla consemnare a unor date, in lipsa semnaturii celui ce se identifica prin aceste date, nu poate duce la

concluzia ca intimatul si-a manifestat intentia de a introduce bunul in tara, ca ar fi titularul de tranzit sau imputernicit.

Prin urmare, nefiind titular sau imputernicit, nu se poate sustine ca intimatul nu si-a indeplinit obligatia de a prezenta bunul si documentele la unitatea vamala de destinatie si ca ar avea obligatia achitarii taxelor vamale, din acte nerezultand o atare situatie.

Nici sustinerile ca probele nu puteau fi administrate nu pot fi retinute, deoarece se omite a se avea in vedere ca administrarea acestora s-a facut cu respectarea prevederilor Codului de procedura civila; ca o atare proba cu inscrisuri este potrivit art.305 Cod procedura civila admisibila chiar in recurs.

Ca atare, fata de cele expuse, constatand ca nu sunt motive intemeiate, in baza art.20 din Legea nr.554/2004 urmeaza a se respinge recursul declarat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 17 iulie 2006, pronuntata in dosarul Tribunalului, pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Data si pronuntata in sedinta publica din 15 noiembrie 2006.